

Amt, der er Kommunerne ogsaa lavt beskattede. Der vilde være saa meget mere Grund for Amtskasserne til at hjælpe disse Kommuner, som det er fastslaaet i vor Lovgivning, at det er den Vej, man skal gaa, naar der findes trængende Kommuner. Allerede i Reglementet for de fattige paa Landet af 5. Juli 1803 hedder det, at Amtsfattiggassen blandt andet har til Opgave „at komme Sognekasserne til Hjælp i overordentlige Tilfælde“, og Amtsfattiggasserne bør derfor komme saadanne Landkommuner til Hjælp, som har særlige Byrder. I vor Skolelovgivning — det paaberaabes netop for disse to Kommuner Vedkommende, at de har store Udgifter til Skolevæsenet — er det ogsaa fastslaaet, at Skolefondene skal komme trængende Kommuner til Hjælp. Det hedder allerede i Anordningen af 29. Juli 1814, som vi alle kender: „Skulde et Sogn befindes saa fattigt, at det ikke har formaaet at afholde alle forommeldte Udgifter, bør saadant af Amtsskoledirectionen indberettes til Cancelliet, som er bemyndiget til at skaffe Sognet Understøttelse, ved Ligning paa Amtet blandt de øvrige offentlige Udgifter“. Allerede i 1814 har man altsaa henvist til, at saadanne Sogne, som har særlig vanskeligt ved at udrede Skoleudgifterne, skulde have Hjælp fra Amtet. Men i 1856, da Monrad gennemførte sin Skolelov af 8. Marts, blev der udtrykkelig oprettet Skolefonds, og disse Skolefonds fik til Opgave at komme trængende Kommuner til Hjælp. Der staar udtrykkelig i denne Lov: „Skolefonden overtager endvidere den Amtet efter Anordningen for Landet af 29. Juli 1814 § 59 paahvilende Forpligtelse at komme fattige Sogne til Hjælp ved Udredelsen af Udgifterne til Skolevæsenet. Ved Bedømmelsen heraf skal ikke alene tages Hensyn til det Forhold, hvori de kommunale Byrder i et saadant Sogn staar til, hvad der er det almindelige i Amtet, men ogsaa til Beboernes Evne til at bære saadanne Byrder. Understøttelserne kunne deels tilstaaes for et vist Aaremaal, dog ikke over 10 Aar ad Gangen, deels eengang for alle til større Bygningsforetagender og Anskaffelse eller Forstørrelse af Skolelodden“.

Her har Lovgivningsmagten anvist Vejen for saadanne Kommuner, som kommer i Trang, og hvor Skatterne er for store, og naar vi saaledes har Vejen anvist i vor Lovgivning, finder Venstre, at der ikke er Grund for Staten til at træde til for at hjælpe de to Kommuner, som nok kan trænge til nogen Hjælp, naar man sam-

menligner deres Forhold med Nabokommunernes. Vi mener, at Staten bør være fri, og at det bør være Præstø Amt og Odense Amt, der ved Amtsfattiggasserne og Skolefondene kommer disse Kommuner til Hjælp. Derfor har vi ikke kunnet slutte os til de to Ændringsforslag. Det er ellers det almindelige ved Tillægslovsforslagenes Behandling, at samtlige Ændringsforslag vedtages af hele Finansudvalget, men i dette Tilfælde har vi ikke kunnet slaa Følge.

Stauning: Sammen med andre Medlemmer har jeg tilladt mig at stille et Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 31. Dette Underændringsforslag støtter sig til den Betænkning over Forslag til Lov om Dyrtidstillæg, som for kort Tid siden blev afgivet af Folketingsudvalget. Som man vil se, drøjer Underændringsforslaget sig om det Tilskud, der skal ydes til Københavns Skolevæsen som Dyrtidstillæg for Lærere og Lærerinder.

I den Betænkning, jeg nævnedes, som blev afgivet af Folketingets Udvalg over Lovforslaget om Dyrtidstillæg, siges det, at „Udvalget har under sine Forhandlinger drøftet Spørgsmaalet om et Bidrag fra Staten til Københavns Skolevæsen til Ydelse af Dyrtidstillæg til Lærere og Lærerinder, for saa vidt dette udredes i Overensstemmelse med de i dette Lovforslag givne Regler“. Og saa følger man til: „Det har i Udvalget været den overvejende Opfattelse, at Gennemførelsen af et Ændringsforslag, betegnet som Nr. 3, maatte medføre, at der af Staten ydedes et ekstraordinært Tilskud til Københavns Kommune“. Ganske vist er der ved det Ændringsforslag, som Finansudvalget har tiltraadt, givet et Tilskud til Københavns Kommune, men ikke — saaledes som udtrykt i Dyrtidstillægsbetænkningen — i Overensstemmelse med de i denne Lov givne Regler. Der er ansat en Sum af 102,000 Kr. som Tilskud til Københavns Kommune, og jeg kan ikke se, hvorledes man har faaet fat i dette Tal. Der staar ganske vist i Bilagene nogle Bemærkninger om en almindelig Fordelingsmaade overfor København, men jeg tror dog ikke, at de 102,000 Kr. er fremkommet efter den. Summen synes at være ret vilkaarligt fastsat som omtrent Halvdelen af, hvad Københavns Kommune maatte kunne have Krav paa i Henhold til Betænkningen angaaende Dyrtidstillæget. Det Underændringsforslag, som jeg sammen med andre har tilladt mig at stille, gaar ud paa at give København, hvad Køben-